

РЕШЕНИЕ

№ 399

гр. Пазарджик, 04.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Таня Петкова

при участието на секретаря Мая Владова
като разгледа докладваното от Таня Петкова Административно наказателно дело № 20225220200956 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от А. Р. П., ЕГН ***** от гр. Г., ул. „****“ чрез адв. С. Ж. П. от Адвокатска колегия Пловдив, против Електронен фиш (ЕФ) Серия Г № 0044386, издаден от ОД на МВР- Пазарджик, с който на основание чл.638, ал.4 във вр. с чл. 638, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 461, т. 1 от Кодекс на застраховането (КЗ) за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 от КЗ, е наложена глоба в размер на 250.00 лв.

Релевираните в подадената жалба оплаквания обобщено се свеждат до това, че ЕФ е издаден при нарушение на материалния и процесуалния закон, поради което се иска неговата отмяна като незаконосъобразен.

В съдебно заседание жалбоподателката - редовно призована, не се явява. Не се явява и пълномощникът ѝ, редовно призован. От същия по делото е постъпило писмено становище по същество, в което се излагат аргументи в подкрепа на искането за отмяна на атакувания ЕФ като незаконосъобразен и прави искане за присъждане на сторените разноски за адвокатско възнаграждение, съгласно представения списък на разноските.

Въззиваемата страна АНО- редовно призована, не изпраща законов или процесуален представител. По делото е депозирано писмено становище по същество от процесуалния представител на наказващия орган, в което се обосновават доводи за законосъобразност на издадения ЕФ и се иска неговото

потвърждаване. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на административнонаказващия орган за процесуално представителство и възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Районният съд провери основателността на жалбата и взе предвид изложените в нея доводи и представените становища от страните, съобразявайки закона, по вътрешно убеждение и като обсъди събраните по делото писмени доказателства при съблюдаване разпоредбата на чл.63 от ЗАНН, прие за установено следното:

Жалбоподателката П. е санкционирана с атакувания ЕФ, за това че на 26.09.2020 г., в 11:24 часа, в обл. Пазарджик, на АМ Тракия, км 58 с посока на движение към гр. София, било засечено движение на МПС- лек автомобил **** с рег. №*****, собственост на А. Р. П., като било установено, че ФЛ, притежаващо МПС, което е регистрирано в РБ и не е спряно от движение, не е сключило застраховка гражданска отговорност. Нарушението било заснето и установено с АТСС TWIN CAM с № SD2D0027.

По този повод бил издаден процесния ЕФ, което станало, видно от справка за нарушител/водач (л.42) на 28.06.2022 г. ЕФ бил връчен на жалбоподателката на 06.07.2022 г. по пощата чрез нейния баща, видно от известие за доставяне (л.31). Жалбата против ЕФ е подадена до съда по пощата от надлежно упълномощен адвокат на 16.07.2022 г., видно от пощенското клеймо на плика (л.5), поради което е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в законоустановения 14-дневен срок, от процесуално легитимирана страна и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, пред компетентния съд по местоизвършване на нарушението.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на събраните по делото писмени доказателства, които са абсолютно непротиворечиви.

При така установеното е видно, че жалбата против атакувания ЕФ е ОСНОВАТЕЛНА, поради следното:

На първо място следва да се каже, че безспорно от доказателствата по делото се установява, че жалбоподателката П. е собственик на лек автомобил „**** с рег. №***** (виж справка за собственост и регистрация на МПС на л.41). Няма спор и по обстоятелство, че към 26.09.2020 г. цитираното МПС не е имало сключен договор за ЗЗ „ГО“, което се установява и чрез извършената справка в Гаранционен фонд. Няма съмнение, че е било засечено движение на лекия автомобил, собственост на жалбоподателката, на процесната дата- 26.09.2020 г.

Спорен е обаче моментът къде е извършено нарушението, тоест къде точно е било засечено движение на л.а. „**** с рег. № ***** и дали това е точно посочения в ЕФ пътен участък- км 58 на АМ „Тракия“ в посока към гр.

София. Последното може само да се предполага предвид снимката от АТСС, отразена в направения „преглед на нарушението“ (л.40). Това е така, защото, за да бъде издаден ЕФ за нарушение на чл.21 от ЗДвП в хипотезата на чл.638 ал.4 от КЗ, е необходимо да е било установено (засечено) движение на МПС без то да има сключена ЗЗГО с АТСС. Несъмнено последното следва да бъде технически изправно и годно за употреба и неговото използване да бъде съобразно реда, разписан в Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. (Наредбата). В случая АТСС, посочено в ЕФ като техническо средство, с което е засечено движението на процесното МПС е годно за употреба и технически изправно, преминало изискуемата периодична проверка (л.33-34). За използването му обаче не е бил съставен надлежен протокол съгласно чл.10 от Наредбата, попълнен от служителя в Сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР- Пазарджик - оператор на системата. Протоколът следва да е от датата на нарушението, чийто час следва да попада в периода от време през който автоматизираното техническо средство е било в работен режим по зададените параметри. В същия протокол следва да е отразен и патрулният автомобил, в който е било поставено АТСС, с посочен регистрационен номер и разположение. Следва да е посочено задължително и мястото за контрол.

Вярно е, че по делото е представен Протокол за използване на АТСС (л. 32), но в него са отразени само част от горните факти. Не е посочено разположението (мястото за контрол) на патрулния автомобил, в който е поставено АТСС. Отразеното „А1 (Тракия); път II-37, обл. Пазарджик“ не е достатъчно, нито посочените за начало и край на участъка- Сектор ПП Пазарджик. Този пропуск не може да се валидира и с представената от Началника на Сектор ПП справка (л.29), в смисъл, че когато АТСС е разположено в патрулния автомобил (както е в настоящия случай- бел. моя) за начало и край на мястото за контрол се вписвали „Сектор „ПП“. Съгласно чл. 10, ал. 2 от Наредбата протоколът се попълва при всяка смяна на мястото/участъка на контрол, което в процесния случай не е спазено.

На следващо място видно от цитирания протокол е, че оператор на АТСС е служителят Ч. От „преглед на нарушението“ пък е видно, че със системата е оперирал друг служител- И.А.Т., който обаче нито е съставил протокола за използване на АТСС, нито е вписан в него, още по-малко го е подписал. Това създава съмнение относно обстоятелството дали посоченото в ЕФ и в Протокола за използване на АТСС, техническо средство е това, което

е засякло движението на процесния автомобил на визираните в ЕФ дата и място.

Непосочването на оператора на АТСС в Протокола за използването ѝ и липсата на негов подпис, както непосочване на точното място, на което е извършен контрол, лишава Протокола от удостоверителните му функции, които има по отношение на фактите за ползване на системата от определен служител, на определено място и в определено време.

На следващо място, във връзка с дължимата служебно от съда преценка за спазване на сроковете по чл.34 от ЗАНН, приложима не само по отношение на АУАН и НП, но и по отношение на ЕФ, и независимо от липсата на възражение в тази насока, след задълбочен анализ на събраните доказателства по делото, съдът установи, че ЕФ следва да бъде отменен, поради това че същият е съставен след изтичане на погасителната давност за търсене на административнонаказателна отговорност. Аргументите за това са следните:

Датата на извършване на нарушението е 26.09.2020 г. При това положение ЕФ следва да бъде съставен (издаден) не по-късно от 1 година от извършване на нарушението или три месеца от неговото установяване. Видно от издадената справка- „преглед на нарушението“ (л.40) е, че същата е направена на 06.09.2022 г., тоест едва след образуване на делото в съда и изискване на АНП от наказващия орган. Безспорно е, че за да бъде издаден ЕФ, нарушението е било установено преди цитираната дата и за дата на установяването му следва да се приеме датата на съставяне/издаване на ЕФ, която съгласно справка за нарушител/водач (л.42) е 28.06.2022 г. Към тази дата обаче е изтекъл едногодишния срок от извършване на нарушението, което е станало на 26.09.2021 г. Няма спор, че който и от двата срока- едногодишния или тримесечния по чл.34 от ЗАНН да е изтекъл към датата на издаване на ЕФ, то преследвателната давност за дирена на административнонаказателна отговорност на нарушителя е изтекла и в този случай АНО не е следвало да издава ЕФ. Като е сторил това, той е санкционирал незаконосъобразно жалбоподателя и поради тази причина ЕФ следва да бъде отменен.

Изложеното дотук е достатъчно основание за отмяна на ЕФ като незаконосъобразен, поради допуснатите процесуални нарушения, поради което съдът не намира за нужно да обсъжда и други доводи по същество.

При този изход на делото основателна е претенцията на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски в негова полза за платено адвокатско възнаграждение. Същото е направено своевременно и надлежно, преди обявяване на делото за решаване. Пълномощникът има право на такива разноски, съгласно разпоредбата на чл.63д от ЗАНН във вр. с чл. 143 от АПК. По делото е представен договор за правна защита и съдействие, от който се установява, че договореното адвокатско

възнаграждение в размер на 360 лв. е платено в брой от жалбоподателката П. на адвокат С. П. от АК гр. Пловдив. От ответната страна е направено своевременно възражение за прекомерност на разноските, което съдът намира за неоснователно. Това е така, тъй като изплатеният адвокатски хонорар, макар и да е малко над минималния размер, предвиден в Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, по делото е изложено подробно аргументирано становище от пълномощника, който е изготвил и депозирал и въззивната жалба. При това положение ще следва поисканите разноски да се присъдят в пълен размер. Същите следва да се възложат в тежест на ОДМВР- Пазарджик - органът издал ЕФ.

С оглед изхода на делото - отмяна на ЕФ, неоснователно се явява направеното от процесуалния представител на АНО искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство, тъй като ЕФ се отменя и в този смисъл наказващият орган няма право на присъждане на разноски в негова полза.

С оглед на изложеното, след като извърши анализ на установените обстоятелства и на основание чл.63 ал.2 т.1 вр. с ал.3 т.2 от ЗАНН, Районен съд Пазарджик в настоящия си състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш Серия Г № 0044386, издаден от ОД на МВР- Пазарджик, с който на А. Р. П., ЕГН ***** от гр. Г., ул. „**** на основание чл.638, ал.4 във вр. с чл. 638, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 461, т. 1 от Кодекс на застраховането (КЗ) за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 от КЗ, е наложена глоба в размер на 250.00 лв., **като незаконосъобразен.**

ОСЪЖДА ОД на МВР - Пазарджик, ДА ЗАПЛАТИ на А. Р. П., ЕГН ***** , от гр. Г., ул. „****, разноски в размер на 360 лева- за адвокатско възнаграждение за един адвокат.

ОТХВЪРЛЯ искането на АНО за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство като неоснователно.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението пред Административен съд Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____